

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužitelja Petra Repušića iz Zagreba, Boleteki 22, OIB: 85981316547, koga zastupa punomoćnik Milan Rimay, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, koga zastupa punomoćnica Sanja Porobija, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 14. svibnja 2026. u prisutnosti tužitelja i njegovog punomoćnika i zamjenice punomoćnice tuženika – odvjetnice Pie Gaie Baučić, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se, kao neosnovan, glavni tužbeni zahtjev koji glasi: „Nalaže se tuženiku: Zagrebačka banka Zagreb d.d. iz Zagreba, da tužitelju: Petar Repušić iz Zagreba, plati iznos od 12.317,89 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom, tekućom:

na iznos 21,93 eura od 15.03.2008. do isplate
na iznos 21,80 eura od 15.04.2008. do isplate
na iznos 21,09 eura od 15.05.2008. do isplate
na iznos 21,36 eura od 15.06.2008. do isplate
na iznos 21,15 eura od 15.07.2008. do isplate
na iznos 21,10 eura od 15.08.2008. do isplate
na iznos 21,09 eura od 15.09.2008. do isplate
na iznos 21,90 eura od 15.10.2008. do isplate
na iznos 22,39 eura od 15.11.2008. do isplate
na iznos 21,69 eura od 15.12.2008. do isplate
na iznos 23,58 eura od 15.01.2009. do isplate
na iznos 23,60 eura od 15.02.2009. do isplate
na iznos 22,97 eura od 15.03.2009. do isplate
na iznos 23,11 eura od 15.04.2009. do isplate
na iznos 23,14 eura od 15.05.2009. do isplate
na iznos 22,89 eura od 15.06.2009. do isplate

na iznos 22,93 eura od 15.07.2009. do isplate
na iznos 53,74 eura od 15.08.2009. do isplate
na iznos 54,36 eura od 15.09.2009. do isplate
na iznos 53,67 eura od 15.10.2009. do isplate
na iznos 54,12 eura od 15.11.2009. do isplate
na iznos 54,05 eura od 15.12.2009. do isplate
na iznos 55,62 eura od 25.01.2010. do isplate
na iznos 56,04 eura od 15.02.2010. do isplate
na iznos 55,87 eura od 15.03.2010. do isplate
na iznos 56,65 eura od 15.04.2010. do isplate
na iznos 58,07 eura od 15.05.2010. do isplate
na iznos 58,37 eura od 15.06.2010. do isplate
na iznos 60,05 eura od 15.07.2010. do isplate
na iznos 59,99 eura od 15.08.2010. do isplate
na iznos 61,86 eura od 24.11.2010. do isplate
na iznos 61,86 eura od 24.11.2010. do isplate
na iznos 61,86 eura od 24.11.2010. do isplate
na iznos 64,09 eura od 15.12.2010. do isplate
na iznos 64,29 eura od 15.01.2011. do isplate
na iznos 63,51 eura od 15.02.2011. do isplate
na iznos 63,98 eura od 15.03.2011. do isplate
na iznos 62,92 eura od 10.04.2011. do isplate
na iznos 65,52 eura od 10.05.2011. do isplate
na iznos 67,95 eura od 10.06.2011. do isplate
na iznos 68,59 eura od 10.07.2011. do isplate
na iznos 57,34 eura od 10.08.2011. do isplate
na iznos 50,22 eura od 10.09.2011. do isplate
na iznos 49,33 eura od 10.10.2011. do isplate
na iznos 49,39 eura od 10.11.2011. do isplate
na iznos 49,39 eura od 10.12.2011. do isplate
na iznos 1,60 eura od 15.09.2005. do isplate
na iznos 23,05 eura od 15.01.2009. do isplate
na iznos 23,57 eura od 15.02.2009. do isplate
na iznos 6,82 eura od 15.03.2009. do isplate
na iznos 10,66 eura od 15.04.2009. do isplate
na iznos 11,43 eura od 15.05.2009. do isplate
na iznos 4,81 eura od 15.06.2009. do isplate
na iznos 5,97 eura od 15.07.2009. do isplate
na iznos 0,46 eura od 15.08.2009. do isplate
na iznos 7,48 eura od 15.09.2009. do isplate
na iznos 4,72 eura od 15.11.2009. do isplate
na iznos 3,92 eura od 15.12.2009. do isplate
na iznos 21,54 eura od 25.01.2010. do isplate
na iznos 26,24 eura od 15.02.2010. do isplate
na iznos 24,35 eura od 15.03.2010. do isplate
na iznos 33,03 eura od 15.04.2010. do isplate

na iznos 48,92 eura od 15.05.2010. do isplate
na iznos 52,33 eura od 15.06.2010. do isplate
na iznos 71,01 eura od 15.07.2010. do isplate
na iznos 70,38 eura od 15.08.2010. do isplate
na iznos 91,34 eura od 24.11.2010. do isplate
na iznos 91,34 eura od 24.11.2010. do isplate
na iznos 116,27 eura od 15.12.2010. do isplate
na iznos 118,45 eura od 15.01.2011. do isplate
na iznos 109,73 eura od 15.02.2011. do isplate
na iznos 115,01 eura od 15.03.2011. do isplate
na iznos 103,13 eura od 10.04.2011. do isplate
na iznos 132,28 eura od 10.05.2011. do isplate
na iznos 159,41 eura od 10.06.2011. do isplate
na iznos 166,54 eura od 10.07.2011. do isplate
na iznos 283,44 eura od 10.08.2011. do isplate
na iznos 173,66 eura od 10.09.2011. do isplate
na iznos 160,05 eura od 10.10.2011. do isplate
na iznos 160,95 eura od 10.11.2011. do isplate
na iznos 161,00 eura od 10.12.2011. do isplate
na iznos 174,25 eura od 10.01.2012. do isplate
na iznos 183,04 eura od 10.02.2012. do isplate
na iznos 184,15 eura od 10.03.2012. do isplate
na iznos 178,21 eura od 10.04.2012. do isplate
na iznos 181,23 eura od 10.05.2012. do isplate
na iznos 187,73 eura od 10.06.2012. do isplate
na iznos 180,18 eura od 10.07.2012. do isplate
na iznos 180,81 eura od 10.08.2012. do isplate
na iznos 167,83 eura od 10.09.2012. do isplate
na iznos 172,11 eura od 10.10.2012. do isplate
na iznos 181,38 eura od 10.11.2012. do isplate
na iznos 178,53 eura od 10.12.2012. do isplate
na iznos 183,13 eura od 10.01.2013. do isplate
na iznos 171,15 eura od 10.02.2013. do isplate
na iznos 167,72 eura od 10.03.2013. do isplate
na iznos 180,09 eura od 10.04.2013. do isplate
na iznos 170,14 eura od 10.05.2013. do isplate
na iznos 165,24 eura od 10.06.2013. do isplate
na iznos 152,83 eura od 10.07.2013. do isplate
na iznos 161,54 eura od 10.08.2013. do isplate
na iznos 167,19 eura od 10.09.2013. do isplate
na iznos 174,50 eura od 10.10.2013. do isplate
na iznos 175,13 eura od 10.11.2013. do isplate
na iznos 179,49 eura od 10.12.2013. do isplate
na iznos 171,17 eura od 10.01.2014. do isplate
na iznos 151,45 eura od 10.02.2014. do isplate

na iznos 154,18 eura od 10.03.2014. do isplate
na iznos 152,12 eura od 10.04.2014. do isplate
na iznos 148,34 eura od 10.05.2014. do isplate
na iznos 147,59 eura od 10.06.2014. do isplate
na iznos 150,64 eura od 10.07.2014 do. isplate
na iznos 156,24 eura od 10.08.2014. do isplate
na iznos 158,28 eura od 10.09.2014. do isplate
na iznos 156,67 eura od 10.10.2014. do isplate
na iznos 162,87 eura od 10.11.2014. do isplate
na iznos 164,52 eura od 10.12.2014. do isplate
na iznos 165,17 eura od 10.01.2015. do isplate
na iznos 165,55 eura od 10.02.2015. do isplate
na iznos 165,55 eura od 10.03.2015. do isplate
na iznos 165,55 eura od 10.04.2015. do isplate
na iznos 165,55 eura od 10.05.2015. do isplate
na iznos 165,55 eura od 10.06.2015. do isplate
na iznos 165,55 eura od 10.07.2015. do isplate
na iznos 165,55 eura od 10.08.2015. do isplate
na iznos 165,55 eura od 10.09.2015. do isplate.“

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. isplatiti tužitelju Petru Repušiću iznos od 4.516,60 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 22. prosinca 2025. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. naknaditi tužitelju Petru Repušiću troškove postupka u iznosu od 2.644,52 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 28. svibnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je 31. ožujka 2005. sklopio s tuženikom Ugovor o namjenskom kreditu broj: 3204294418/05, kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 169.000,00 CHF obračunatom prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita. Navodi kako je ugovorena obveza povrata iznosa kredita

uz valutnu klauzulu u švicarskom franku (CHF), u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja za CHF. Smatra navedenu odredbu ništetnom, što ima za posljedicu primjenu predmetnog Ugovora o kreditu oslobođenog učinaka povrata iznosa kredita uz navedenu valutnu klauzulu. Navodi kako je tim Ugovorom ugovorena i redovna kamatna stopa 5,5% godišnje, koja je tijekom otplate promjenljiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama tuženika, no kako su odmah nakon sklapanja osnovnog ugovora, stranke sklopile dodatak kojim su produljili rok otplate na 30 godina s novom kamatnom stopom od 4,5% godišnje. Navodi kako se o tim odredbama tužitelja nije pravilno informiralo, a nije o istima imao ni mogućnost pregovaranja, što se rezultiralo neravnotežom u pravima i obvezama na štetu tužitelja. Stoga smatra predmetne ugovorne odredbe ništetnima, a u pogledu ništetnosti poziva se na postupak za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, i to presudu Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 04.07.2013., koja je u pogledu ništetnosti odredbe o promjenljivoj kamatnoj stopi potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014., a u pogledu ništetnosti vezivanja otplate uz valutu CHR je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda broj: PŽ-6632/17 od 14. lipnja 2018., koje presude smatra obvezujućima i u ovome postupku u smislu utvrđenja postojanja povrede kolektivnih prava i interesa korisnika potrošačkih kredita od strane ovdje tuženika, odnosno utvrđenja korištenja ništetnih odredbi ugovora o potrošačkim kreditima kojima je ugovorena obveza povrata kredita vezana uz valutnu klauzulu u švicarskom franku i kojima je ugovorena promjenljivosti kamatne stope u skladu s odlukama banka. Stoga smatra kako tužitelj ima pravo na povrat preplaćenih iznosa u odnosu na iznose koje bi tuženiku bio dužan platiti da se od početka otplate do dana konverzije ugovora o kreditu uz valutu euro za cijelo vrijeme primjenjivala otplate bez valutne klauzule, kao i preplatu u odnosu na iznose koje bi bio dužan platiti da tuženik nije mijenjao kamatnu stopu po svojim odlukama.

Nadalje, navodi kako je s tuženikom zaključio Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je gore navedeni Ugovor o kreditu konvertirao u valutu euro sukladno ponudi tuženika na koju je isti obvezan temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015), no provedbom konverzije i zaključenjem Dodatka tužitelj ni na koji način nije odrekao svojih prava i potraživanja temeljem utvrđenja ništetnosti gore navedenih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu do dana izvršene konverzije, a niti sklapanje istog predstavlja bilo kakvu konvalidaciju učinaka ništetnosti do dana konverzije, odnosno sklapanja Dodatka.

Stoga postavlja kondikcijski zahtjev za povrat preplaćenog svaki mjesec do dana konverzije iznose anuiteta koji su se zbog povećanja tečaja CHF spram kune povećali u odnosu na kunske iznose po ugovorenom tečaju na dan isplate kredita, kao i koji su se povećali zbog promjene kamatne stope u skladu s odlukama banke, koji zahtjev specificira podneskom od 22. prosinca 2025. u visini 12.317,89 Eur sa zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni iznos preplate od dospjeća do isplate, koji postavlja kao glavni zahtjev, dok uz njega postavlja i eventualno kumulirani zahtjev kojim postavlja zahtjev na isplatu zateznih kamata koje su obračunate na više plaćene razlike s osnova promjenljive kamatne stope i promjene tečaja, obračunate do 30. rujna 2015. i to u iznosu od 4.516,60 eura, na koji iznos potražuje zateznu kamatu od dana postavljanja takvog zahtjeva (22. prosinca 2025.) do isplate, sve uz naknadu troškova postupka za zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev, uključujući pravnu osnovu, visinu i izračun te činjenice i razloge kojima je tužitelj obrazložio tužbu. Ističe prigovor zastare te osporava aktivnu legitimaciju tužitelja, s obzirom da za pojedine anuitete nije vidljivo da ih je platilo tužitelj. Navodi da su tužitelj i tuženik sklopili Dodatak ugovoru o kreditu od 14. siječnja 2016. kojim je, po zahtjevu tužitelja, izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom te da su sve tužiteljeve uplate (i s osnove

svakog povišenja CHF kamatne stope tijekom otplate), kao i s osnove svakog povišenja CHF tečaja tijekom otplate, uzete u obzir prilikom izrade konverzije i iskorištene, odnosno uračunate za otplatu usporednog EUR kredita, u skladu s odredbama ZID ZPK/15. Ukazuje na to da je sukladno članku 19.d. ZID ZPK/15 prije objave kalkulatora konverzije banka bila dužna pribaviti mišljenje ovlaštenog revizora ili sudskog vještaka da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19.c ZID ZPK/15, te takvo mišljenje objaviti na svojim mrežnim stranicama. Navodi kako je sklopljeni pravni posao povodom tužiteljeva prihvata konverzije, koji je tuženik morao prihvatiti pod prijetnjom zakonom propisanih sankcija, pravni posao kojim su stranke, isključivo po izboru tužitelja, riješile sve svoje pravne odnose, prije i poslije konverzije, na način propisan zakonom. Nakon toga, sklapao se spomenuti pravni posao koji je po sili zakonskog uređenja, uključivao: promjenu valute kredita iz CHF u EUR, promjenu kamatne stope od datuma sklapanja ugovora do sklapanja dodatka ugovoru te i ubuduće, na način da se umjesto svih onih promjenjivih kamatnih stopa koje su bile primjenjivane u otplati kredita u CHF primjenjuje sve one promjenjive kamatne stope – prikazane u apsolutnom iznosu - koje je vjerovnik primjenjivao kod kredita u EUR, utvrđenja preostalog iznosa neotplaćene glavnice kredita u EUR, te sporazuma o raspolaganju preplatom, odnosno podmirenju manje uplaćenog iznosa. Navodi i kako je Vrhovni sud potvrdio kako „sporazum o konverziji“ sklopljen na osnovi ZID ZPK/15, „ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Na temelju svega navedenog, tuženik predlaže da sud, nakon provedenog postupka, odbije tužbeni zahtjev u cijelosti i naloži tužitelju da tuženiku podmiri parnične troškove.

3. Tuženik se na ročištu za glavnu raspravu održanom 14. svibnja 2026. protivi i preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 22. prosinca 2025., kojim je tužitelj nakon provedenog financijskog vještačenja smanjio glavni tužbeni zahtjev, ali je uz njega postavio i eventualno kumulirani zahtjev u pogledu obračunate zatezne kamate s procesnom kamatom od postavlja takvog zahtjeva do isplate. Sud je takvu preinaku dopustio, s obzirom je odredbom čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave, ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, što u konkretnom slučaju sud smatra, s obzirom da tužitelj ne raspolaže takvim stručnim znanjem kakvo je potrebno da bi se točno utvrdio iznos obračunatih zateznih kamata, što je u skladu i sa zaključkom Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. br. Su IV - 162/2021 sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., kojim je zauzet izričit stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

4. Predmet spora je potraživanje tužitelja prema tuženiku s obzirom na ništetnost odredbi iz predmetnog Ugovora o kreditu, sklopljenog između stranaka 31. ožujka 2005., kojima je ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti valute švicarski franak obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja, kao i onih kojima je ugovoreno da je kamatna stopa promjenljiva u skladu s odlukom banke. Sporno je pitanje je li takvo potraživanje zastarjelo, je li tužitelj aktivno legitimiran u ovome postupku, ima li tužitelj svojstvo potrošača te je li tužitelj izgubio pravo na povrat plaćenoga po nišetnoj odredbi o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak i o kamatnoj stopi koja je promjenljiva u skladu s odlukom tuženika s obzirom na sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu u skladu s odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine 102/2015 - u nastavku „ZID ZPK/15“).

5. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sljedeće, po strankama predložene, dokaze: izvršen je uvid u Ugovor o kreditu (list 5 - 8 spisa), otplatni plan (list 16-17 spisa), pregled promjena kamatnih stopa (list 18 spisa), u promet po kreditu (list 31-50 spisa), izračun konverzije i Dodatak Ugovoru o kreditu (list 51-62 spisa), Ugovor o cesiji (list 89 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o. (list 160-176 spisa) i saslušan je tužitelj (list 200 spisa).

6. Osim navedenih dokaza koji su izvedeni, nijedna od stranaka nije stavljala druge dokazne prijedloge, tako da su u ovome postupku izvedeni svi predloženi dokazi.

7. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. ZPP-a i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je glavni tužbeni zahtjev neosnovan, a eventualno kumulirani tužbeni zahtjev osnovan.

8. Na spornu okolnost ništetnosti predmetnih odredbi Ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF i kamatnoj stopi promjenljivoj u skladu s odlukama banke, izvršen je uvid u predmetni Ugovor o kreditu od 18. rujna 2008., u kojemu je odredbom čl. 7. ugovoreno da se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti valute CHF obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja.

9. Presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018., kojom je potvrđena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., pravomoćno je utvrđeno da je da je tuženica u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženica kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 01.06.2004. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, dok je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. utvrđeno da je tuženica u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenljiva u skladu s jednostranom odlukom tuženice i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženica kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tužene o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa,

a sve na štetu potrošača, pa je time tužena postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) u razdoblju od 10.09.2003. godine do 06.08.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 07.08.2007. godine pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

10. Navedenom pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., dakle, riješeno je prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, a kojim odredbama je bila ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom trajanja ugovornih obveza promjenljiva u skladu s jednostranim odlukama banke, kao i prethodno pitanje glede ništetnosti odredbi iz ugovora o kreditu koje je tužena sklapala sa potrošačima u utuženim razdobljima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

11. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

12. Na okolnost aktivne legitimacije, svojstva potrošača te informiranosti tužitelja o parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, saslušan je tužitelj, dok drugih dokaznih prijedloga na te okolnosti nije bilo u ovome postupku.

13. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopio jer su mu bila potrebna sredstva za kupnju kuće. Ta kuća služila mu je samo u privatne svrhe i nije služila za obavljanje nikakve djelatnosti. U banku je otišao s namjerom da podigne kredit vezano uz valutu Euro, no u banci su mu rekli da je povoljnije podići kredit vezano uz valutu CHF te su mu to obrazložili i simuliranim otplatnim planovima u obje varijante iz kojih je proizlazilo da mu je rata manja ako je kredit vezan uz valutu CHF i nisu mu pritom objašnjeni nikakvi rizici koji postoje u slučaju sklapanja takvog ugovora. Nije mu nitko objasnio ništa niti vezano uz kamatnu stopu odnosno njezinu promjenu i način promjene. Nije imao utjecaj na sadržaj ugovora, ugovor mu je predložen na unaprijed sastavljenom obrascu od banke. On je osobno otplaćivao rate kredita, a kada su postale toliko visoke da nije mogao, pomogao mu je otac koji je potom plaćao dio rata ali u njegovo ime i za njegov račun. Što se tiče sklapanja dodatka ugovoru o konverziji također mu ništa nije objašnjeno niti u vezi posljedica sklapanja toga dodatka, a nije imao utjecaja niti na sadržaj toga dodatka, dostavljen mu je na već sastavljenom obrascu od banke. S ocem je sklopio i ugovor u kojemu stoji da on to otplaćuje u njegovo ime i za njegov račun i to konkretno ugovor o cesiji potraživanja.

14. Iskaz tužitelja je prihvaćen, s obzirom da je tužitelj iskazivao životno i logično te je u skladu s ostalim dokazima izvedenima u ovome postupku pa tako i s Ugovorom o cesiji koji prileži spisu, a iz kojega je vidljivo da je otac tužitelja, nakon plaćanja dijela rata, svoje potraživanje s osnova preplate prenio na tužitelja.

15. Odredbom čl. 5. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 125/07 i 79/07, dalje: ZZP) potrošač je definiran kao svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti. S obzirom na prihvaćen iskaz tužitelja, iz kojega proizlazi kako su sredstva iz Ugovora o kreditu iskorištena isključivo za kupnju kuće za stanovanje, to sud zaključuje da je tužitelj sklopio predmetni Ugovor o kreditu u svojstvu potrošača. Također, na temelju iskaza tužitelja utvrđeno je kako on nije imao mogućnost pregovaranja o predmetnim odredbama ugovora niti su mu pružene informacije na temelju kojih bi mogao procijeniti rizik sklapanja takvog ugovora, a upravo ovakav ugovor ponuđen mu je kao najpovoljnija opcija. Utvrđeno je i da je dio rata platio tužitelj, a dio njegov otac koji je potom na tužitelja prenio potraživanje po osnovi preplate po ništetnim odredbama Ugovora.

16. Odredbom čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, dalje: ZOO) propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a tužitelj je postavio kondemnatorni zahtjev na isplatu iznosa koji su plaćeni tuženiku na temelju ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, čija ništetnost je utvrđena presudom u kolektivnom sporu, iz čega jasno proizlazi da se radi o pojedinačnoj parnici vezanoj za utvrđenja iz kolektivnog spora, s obzirom i na utvrđenje u ovome postupku kako tužitelj ima svojstvo potrošača te kako nije bio informiran od tuženika u pogledu rizika sklapanja ugovora vezanog uz valutu švicarski franak niti mu je bilo objašnjeno na koji način će se mijenjati kamatna stopa, odnosno, ugovoreno je da ta promjena ovisi isključivo o jednoj strani, to jest, tuženiku.

17. Stoga, s obzirom da je na temelju uvida u Ugovor o kreditu od 31. ožujka 2005., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe predmetnog Ugovora o vezanosti otplate kredita uz valutu švicarski franak i o promjenljivoj kamatnoj stopi po odluci banke, s obzirom na razdoblje u kojemu je predmetni Ugovor o kreditu sklopljen, kao i s obzirom da je korištena ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to su predmetne ugovorne odredbe, u dijelu kojim je ugovorena protuvrijednost valute CHF i otplata u toj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora na dan dospjeća, kao i promjenljiva kamatna stopa po odluci banke, ništetne.

18. S obzirom da se radi o ništetnim odredbama, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi, odnosno, sukladno čl. 323. ZOO-a, tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj bi imao pravo na povrat u dijelu u kojem je njegova obveza preplaćena, i to kao razliku između iznosa obračunatog po tečaju za valutu CHF primijenjenog kod otplate i tečaja na dan isplate kredita, kao i razliku plaćenu po osnovi promjene kamatne stope u odnosu na onu koja je određena kao početno ugovorena.

19. Međutim, s obzirom da su stranke 14. siječnja 2016. sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u Eur, to je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužitelj izvršio do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom eurskom kreditu, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužitelju mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju kogentnih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužitelja, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u CHF, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za CHF valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužitelj zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Dodatka nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. ZOO.

20. Pritom se ne može prihvatiti shvaćanje da je eurski kredit trebalo zatvoriti i u većem dijelu od onoga kako je obračunato, s obzirom da je navedeno provedeno u skladu s metodologijom i postupkom propisanim odredbama ZID ZPK, a koji Zakon je prošao ocjenu ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Naime, Ustavni sud Republike Hrvatske u postupku ocjenjivanja suglasnosti s Ustavom RH ZID ZPK/15 (U-I/3685/2015) odlukom od 4. travnja 2017. ocijenio je spomenuti Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske i nije prihvatio prijedlog većeg broja predlagatelja fizičkih osoba te osam kreditnih institucija za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Zakona s Ustavom, ocjenjujući u opisanim okolnostima da ZID ZPK/15 zadovoljava kriterije formalne i materijalne ustavnosti. Dakle, imajući u vidu da je predmetni Dodatak Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju (prisilnog) propisa koji je uspješno prošao test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, valja zaključiti da njegove odredbe obvezuju stranke jer nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti i imali za posljedicu njegovu ništetnost (tako i VSRH u odluci Rev-637/2019-2 od 15. studenoga 2022.).

21. Međutim, tužitelj je tužbom zatražio i zatezne kamate pozivom na odredbu članka 1111. ZOO-a, i to od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do konverzije. Taj dio, kako je razvidno iz naprijed navedenih odredaba, nije obuhvaćen obračunom konverzije uređenim posebnim propisom, kao što nije uključen ni u iznose koje snose potrošači, pa je u tom dijelu opravdano intervenirati prihvaćanjem tužbenog zahtjeva na temelju općeg propisa, ZOO-a, na čiju primjenu upućuje odredba članka 4. ZZP-a. Dakle, ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe čl. 1115. ZOO.

22. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025. naveo je kako pravno shvaćanje izraženo u odluci broj Rev-586/2019-14 od 21. prosinca 2022. koje slijedi pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela od 13. i 20. prosinca 2022. broj Su-IV-33/2022-21, a koja je imala funkciju proširenoga sudskog vijeća, glasi:

„Potrošač koji je sklopio sporazum o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ('Narodne novine' broj 102/15), nakon sklapanja tog sporazuma, ima pravo u skladu s općim propisom iz članka 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ('Narodne novine' broj 35/05 - dalje: ZOO) na isplatu pripadajućih

zateznih kamata na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s člankom 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s člankom 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije.“.

22.1. U istoj odluci Vrhovni sud Republike Hrvatske, u svrhu ujednačavanja sudske prakse najvišeg suda, zauzima stajalište da potrošač, koji je sklopio dodatak ugovoru o kreditu na temelju odredbi ZID ZPK/15, nakon sklapanja dodatka ugovoru, po osnovi ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjeni kamatne stope više nema pravo na povrat više plaćenih iznosa, osim onih iznosa koji nisu bili predmet obračuna konverzije kredita u smislu članka 19.c u vezi s člankom 19.e ZIDZPK/15 (npr. zakonska zatezna kamata na razliku plaćenih pojedinih mjesečnih anuiteta).

23. U ovome postupku provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Darku Prpiću, a nalaz i mišljenje od 29. listopada 2025. prihvaćen je u cijelosti, s obzirom je jasan i razumljiv, u njemu je potpunosti odgovoreno na zadatak postavljen od suda, dok nijedna od stranaka nije imala primjedbi na nalaz i mišljenje niti je ijedna od stranaka imala kakvih drugih dokaznih prijedloga na tu okolnost.

24. Tako je vještak u prihvaćenom nalazu i mišljenju naveo kako je zadatak vještaka dati: izračun više plaćenih obveza koje proizlaze iz promjene kamatne stope, za razdoblje od korištenja kredita do 30. rujna 2015. (obračunski datum konverzije), koje se računaju kao razlika između stvarno obračunatog anuiteta u CHF i anuiteta u CHF kakav bi bio prema početnom otplatnom planu (primjenom ugovorene kamatne stope) te iskazano prema tečaju važećem na dan korištenja kredita, po mjesecima i ukupno, izračun više plaćenih obveza koje proizlaze iz promjene tečaja, za razdoblje od korištenja kredita do 30. rujna 2015. (obračunski datum konverzije), koje se računaju na način da se stvarno obračunati anuitet u CHF pomnoži razlikom tečajeva (onog koji je stvarno primijenjen kod otplate i tečaja važećeg na dan korištenja kredita), po mjesecima i ukupno, obračun zateznih kamata na svaki pojedini iskazani više plaćeni iznos (po obje navedene osnove), za razdoblje od prvog dana nakon dana plaćanja, pa do 30. rujna 2015. (obračunski datum konverzije), uračunavanje preplate utvrđene konverzijom u ukupni dospjeli ukamaćeni iznos razlika obveza (prema prethodnim izračunima), uz primjenu odredbi članaka 171. i 172. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/2005. i dr.) te iskazivanje preostalog iznosa razlike. Navodi kako su Zagrebačka banka d.d. kao kreditor i Petar Repušić kao korisnik kredita zaključili 31.03.2005. Ugovor o kreditu (list: 5-7) broj: 3204294418/05 (u daljnjem tekstu: Ugovor) na iznos od 169.000,00 CHF. Člankom 2. Ugovora ugovorena je redovna kamatna stopa u visini 5,50% godišnje, promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika. Ugovoreni rok otplate iznosi 120 mjeseci. (Od početka trajanja kredita rok otplate produžen na 360 mjeseci). Člankom 7. Ugovora ugovoreno je da će se kredit otplaćivati u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a za CHF, važećem na dan plaćanja. Sveukupno iznos mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 113.611,57 CHF od čega je otplata glavnice 32.868,80 CHF i kamata 80.742,77 CHF. Sveukupno iznos mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu iznosi 117.230,84 CHF od čega je otplata glavnice 31.344,86 CHF i kamata 85.885,98 CHF. zatezne kamate obračunate na više plaćene razlike anuiteta s osnove promjene kamatne stope i tečaja obračunate do konverzije iznose 4.516,60 EUR, više plaćene razlike u anuitetima s osnove promjene kamatne stope iznose 2.070,42 EUR, više plaćene razlike u anuitetima s osnove promjene tečaja iznose 10.247,47 EUR, zbroj više plaćenih razlika anuiteta s osnove promjene kamatne stope i tečaja te zatezne kamate iznosi 16.834,49 EUR, manjak utvrđen konverzijom iznosi 1.696,81 EUR (prema Dodatak Ugovoru o kreditu na listu 57-62 spisa –čl. 5. iznos manjka iznosi 12.784,65 HRK odnosno po fiksnom tečaju eura 1.696,81 EUR), zbroj više plaćenih razlika

anuiteta s osnove promjene kamatne stope i tečaja te zatezne kamate uvećano za manjak utvrđen konverzijom iznosi 18.531,30 EUR. Ukoliko bi u obzir uzeli manje plaćene razlike u anuitetima s osnove promjene kamatne stope u iznosu od -4.836,74 EUR i s osnove primjene valutne klauzule u iznosu od -1.007,71 EUR dobili bi 18.531,30 EUR umanjeno za manje plaćene razlike anuiteta s osnove promjene kamatne stope i valutne klauzule, što iznosi 12.686,85 EUR.

25. Kako je prethodno obrazloženo da tužitelj ima pravo na zateznu kamatu na više plaćene iznose koje je potrošaču banka uračunala prilikom izračuna konverzije kredita u skladu s čl. 19.c ZID ZPK obračunatih u skladu s čl. 1115. ZOO od dana svake pojedine uplate do dana izvršene konverzije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022. i Rev-925/2023-2 od 8. travnja 2025), a vještak je u nalazu i mišljenju koje je u cijelosti prihvaćeno sačinio obračun tih zateznih kamata i naveo kako one iznose 4.516,60 EUR, to je prihvaćen eventualno kumulirani zahtjev koji glasi upravo na taj iznos, dok je glavni zahtjev, iz naprijed navedenih razloga, odbijen kao neosnovan.

25.1. Pritom valja navesti kako u konkretnom slučaju eventualno kumulirani zahtjev nije sadržan u glavnom zahtjevu u cijelosti, s obzirom da se eventualno kumuliranim zahtjevom, u kojemu su zatezne kamate obračunate u apsolutnom iznosu, a za razdoblje od pojedine preplate do izvršene konverzije te na takav iznos tužitelj potražuje i procesnu kamatu od postavljanja takvog zahtjeva do isplate

26. Na dosuđeni iznos od 4.516,60 EUR dosuđena je tužitelju i zatezna kamata koja na taj iznos teče od postavljanja takvog zahtjeva u ovom predmetu 22. prosinca 2025. do isplate. Naime, protivno navodima tuženika, ne radi se o anatocizmu. Zatezne kamate imaju obilježje akcesornosti, jer nastaju kao posljedica zakašnjenja u ispunjenju određene novčane obveze i teku sve do njezina ispunjenja (čl. 29. st. 1. ZOO-a). Dok glavna obveza, to jest glavni dug ne bude plaćen, zatezne kamate kao sporedna tražbina nedjeljive su od njega i čine cjelinu s glavnim dugom (to proizlazi iz čl. 160. st. 2. ZOO-a). Tek nakon podmirenja glavne novčane tražbine, ako nisu plaćene i zatezne kamate, one se osamostaljuju, obračunavaju se u apsolutnom iznosu i kao za glavnu tražbinu, radi njihove isplate, može se podnijeti tužba sudu radi ostvarivanja prava na tzv. procesne kamate (čl. 31. st. 2. ZOO-a).

26.1. Dakle, kako je prethodno ovom odlukom obrazloženo, glavni dio je prestao s obzirom je cjelokupan iznos koji je tužitelj uplatio do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u Eur, dok je preostalo potraživanje po osnovi zatezne kamate, koja se osamostalila po prestanku glavnog duga. Odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a propisano je kako na iznos neisplaćenih kamata se mogu zahtijevati zatezne kamate samo od dana kad je sudu podnesen zahtjev za njihovu isplatu. S obzirom da je u ovome postupku zahtjev za njihovu isplatu postavljen podneskom od 22. prosinca 2025., od kada tužitelj i potražuje njihovu isplatu, to tužitelj ima pravo na isplatu zateznih kamata koje na dosuđeni iznos od 4.516,60 EUR u skladu s odredbom čl. 31. st. 2. ZOO-a teku od podnošenja zahtjeva 22. prosinca 2025. do isplate.

27. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i

pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014. u odnosu na ništetnost ugovorene promjenljive kamatne stope, odnosno 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 14. lipnja 2014. za povrat po osnovi preplate zbog kamatne stope, a od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

28. S obzirom na navedeno, sud je odbio kao neosnovan glavni tužbeni zahtjev, a prihvatio eventualno kumulirani te naložio tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 4.516,60 EUR sa zateznom kamatom koja teče od podnošenja zahtjeva 22. prosinca 2025. do isplate, na način naveden u izreci ove presude.

29. Što se zahtjeva za naknadu troškova postupka tiče, u predmetnom slučaju na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom na uspjeh tužitelja u sporu u cijelosti. Naime, tužitelj je postavio glavni i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, koji je sud prihvatio u cijelosti, pri čemu u odnosu na glavni zahtjev nije nastao nikakav poseban trošak, tako da se u pogledu troška ima smatrati da je tužitelj u sporu uspio u cijelosti. Takvo shvaćanje proizlazi i iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 451/22 od 3. listopada 2023., u kojoj je navedeno da kada je sud odbio glavni tužbeni zahtjev, a prihvatio je podredni (eventualno kumulirani) tužbeni zahtjev pri čemu u odnosu na eventualno kumulirani tužbeni zahtjev nije nastao nikakav posebni trošak, tužitelj je uspio u sporu u cijelosti i pripada mu parnični trošak u cijelosti. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava podnesaka od 14.2.2020. i 22.12.2025. u visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), sastava podneska od 22.5.2020. u visini 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife) te trošak zastupanja na ročištima 17.2.2020., 4.6.2020. i 14.5.2026. u visini od 100 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), kao i trošak pristupa na ročište za objavu u visini 50 bodova (Tbr. 9/3 Tarife), što čini ukupno 675 bodova, a uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur i za porez na dodanu vrijednost, čini iznos od 1.687,50 Eur. Tužitelju je dosuđena naknada predujma za vještačenje u visini od 600,00 Eur, kao i trošak pristojbe na tužbu 178,51 eur i presudu 178,51 eur, tako da je tužitelju dosuđena naknada troškova u visini od 2.644,52 Eur. Na tako određen trošak tužitelju su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku, uz rj o pristojbi na presudu 178,51 eur
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-af614**

Kontrolni broj: **02bed-df03b-9ff68**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.